

А Въпросната истина:

❖ Времена на преследване.

- Периодът на преследване е обявен по три различни начина: „време, времена и половина време“ (Дан. 7:25; 12:7; Откр. 12:14); 1260 дни (Откр. 11:3; 12:6); 42 месеца (Откр. 11:2; 13:5). Всички изрази показват единичен период: 1260 дни.
- Съгласно принципа „ден за година“ (Ез. 4:6; Числа 14:34), този период на преследване обхваща 1260 години история: от 538 до 1798 г.
- Както беше пророкувано, Бог подготви място, за да помогне на вярната църква: пустинята, т.е. слабо населените места (Откр. 12:6, 14).
- Във времена на трудности и преследване верните вярващи стояха твърдо в защита на истината, намирайки убежище в любовта и грижата на Бог (Пс. 46:1-3).

❖ Верност в преследването.

- След като придоби политическа власт, Римската църква започна да се корумпира и използва властта си, за да изисква всеки да се съобразява с нейните религиозни предписания, много от които бяха изопачени.
- За да попречи на масите да се разбунтуват срещу неговата власт, той отне от тях най-ценното: Божието Слово.
- Но се надигнаха верни, които, ръководени от библейските учения и следвайки съветите на Юда, се бориха енергично, за да защитят вярата си (Юда 1:3).

Б Защитата на истината:

❖ поделяне на Библията: Валденсите.

- Питър Валдо (1140-1218), богат френски бизнесмен, който се отказва от богатството си, за да проповядва Христос, основава движението „Бедняците от Лион“, известно като „валденсите“.
- Какво характеризира валдензите?
 - (1) Те бяха първите, които разполагаха с Библията на собствения си език (дотогава тя беше достъпна само на латински, гръцки или иврит).
 - (2) Тъй като това беше забранена книга, те я преписваха в пещери, криейки се от папистите, които ги обсаждаха.
 - (3) Те винаги носели библейски части със себе си, които в подходящи моменти споделяли с другите, давайки им надежда и насърчение в Господ.
 - (4) Те запазиха библейските истини, които знаеха от векове. Те бяха известни със своята вярност и преданост.
 - (5) Цели села бяха преобразувани както в южната част на Франция, така и в северната част на Италия, Пиемонт.
 - (6) Повечето от тези села бяха изравнени със земята от папството, а жителите им избити.

❖ Звездата на реформата: Джон Уиклиф.

- Джон Уиклиф (1324-1384) посвещава голяма част от живота си на превода на Библията на английски. Какво я мотивира да направи това? Две причини: Христос го беше преобразил чрез Словото; и искаше да сподели любовта на Христос с другите.
- Разбира се, това го доведе до конфликт с официалната църква. Благодарение на контактите си с високопоставени служители в Англия, Джон избягва смъртта от ръцете на Църквата.
- През 1428 г. останките на реформатора са изгорени, а прахът му е хвърлен в реката. Разпръснатата му пепел стана символ на неговото наследство.

- Малката светлина на истината, която запали Джон Уиклиф, достигна до Бохемия, където Ян Хус взе своето наследство. По този начин истината си проправи път до зората на реформата. Денят започваше да просветлява.

❖ **Укрепени от вяра: Ян Хус и други.**

- След Джон Уиклиф се появиха и други реформатори:
 - (1) Ян Хус (1370-1415)
 - (2) Джером (1360-1416)
 - (3) Тиндейл (1494-1536)
 - (4) Хю Латимър (1490-1555)
- Какво им даде смелост да извършат своите реформи и да се сблъскат с проблеми и смърт?
 - (1) Те вярваха в обещанията на Христос
 - (2) Силата на Христос им беше достатъчна, за да преодолеят изпитанията
 - (3) Те намериха радост в участието си в страданията на Христос
 - (4) Неговата вяроност беше мощно свидетелство за света
 - (5) Те погледнаха отвъд настоящето, към славното бъдеще
 - (6) Те знаеха, че смъртта е победен враг
 - (7) Те се придържаха здраво към обещанията на Божието Слово
- Ян Хус е хвърлен в затвора и в крайна сметка изгорен на клада. От затвора той пише: „колко милостив беше Бог към мен и колко възхитително ме подкрепи“.
- Точно както Божиите обещания поддържаха неговия народ в миналото, те поддържат и нас днес.